

Han siger, at de Etablissementer, som skulle opføres efter dette Lovforslag, ere disse — og remser saa en hel Mængde op, som jeg kan læse mig til altsammen i Bemærkningerne; det staar i anden Spalte af Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslag. Men det er ikke det, som er Spørgsmaalet. Spørgsmaalet er, hvorledes Udgiften fordeler sig til disse Etablissementer, hvad hvert af dem vil koste. I Almindelighed vil man, naar man faar et Lovforslag her i Rigsdagen og her i Landstinget, dog ikke nøjes med, at der siges, at der skal opføres 20—30—40 forskellige Etablissementer til den og den Sum; men man vil forlange at vide, hvorledes Summen fordeler sig paa de enkelte Foretagender. Jeg er ogsaa ganske overbevist om, at hvis den højtærede Forsvarsminister hørte til Oppositionen, i Stedet for at han hører til Regeringen, vilde han saamænd være en af de allerførste til med stærke og veltalende og mange Ord at forlange alle de Oplysninger, man plejer at forlange i den Art Sager her paa Rigsdagen. Men ved denne Lejlighed forlanges der intet, og jeg er heller ikke ganske sikker paa, at der foreligger virkelige Oplysninger for den højtærede Forsvarsminister. Lige som disse 2½ Mill. Kr. ere komne bag paa alle, ligesom den højtærede Minister vist heller ikke rigtig vidste, at man vilde møde og stille saa store Fordringer til Forsvarsministeriet fra Militærautoriteterne eller det, han kalder Krigsbestyrelsen — et Begreb, som vist egentlig ikke har nogen Hjemmel i dansk Lovgivning, men som altsaa faktisk eksisterer —, saaledes ved han vist heller ikke i Enkeltheder, hvorledes disse Beløb skulle anvendes. Og hvorledes skulde han ogsaa kunne vide det, naar han end ikke aner, i hvilke Byer eller i hvilke Landkommuner disse Garnisoneringer skulle foretages? Derom har den højtærede Minister jo ikke mindste Besked endnu og kan heller ikke give Rigsdagen mindste Besked. Hvad han ved, er kun, at Krigsbestyrelsen forlanger dette Beløb af ham, som han altsaa atter forlanger af Rigsdagen.

Den højtærede Minister siger saa endvidere, at dette er jo forlangt eller krævet gennem Hærloven, og han citerer en Paragraf af denne — jeg tror, det er § 35 — hvor der tales om en Overflytning af visse Regimente til Sjælland, som altsaa kræver en Garnisonering af dette Mandskab. Ja, det er ganske rigtigt, men dermed er det slet ikke givet, hvorledes Forholdene skulle ordnes i det enkelte. Det ved den højt-

ærede Minister des bedre, som det har vist sig, at efter han først har ment, at Garnisonen skulde flyttes i sin Helhed fra Helsingør, er han nu kommen til den Anskuelse, at en Del af den meget vel kan blive i Helsingør. Det viser sig, at det ikke er saaledes afgjort, at det er givet, at der ikke kan tænkes Forandring i den oprindelige Plan, hvis der overhovedet har været en oprindelig Plan, og derfor kan man heller ikke fastslaa, at det forlangte Beløb i og for sig er nødvendigt, og at det ikke kan ordnes anderledes end foreslaaet, hvis man kan kalde det for et Forslag, der staar saa vagt og saa ubestemt som det, der her omhandles. Det er altsaa ikke ganske rigtigt, naar den højtærede Minister citerede det Ord, jeg nu har hørt nogle Gange før, at Lov er Lov. Thi Lovens Ord er ikke saaledes, at dette Lovforslag i sine Enkeltheder resulterer af den vedtagne Hærlov; det vil den højtærede Forsvarsminister vistnok være nødt til at indrømme. Den højtærede Minister siger, at vi maatte først have en Ordning af vort Forsvar for det levende Værn, inden man kunde komme til det døde Værn. Det, jeg gjorde gældende, er det, at vi have spændt vore finansielle Krav saa højt, vi ere inde i en saadan finansiell Tilstand, at ingen egentlig kan se en Udvej, hvorved vi kunne komme til at opspare saadanne Summer, som det Forsvar, man nu har skaffet gennem Hærloven, forlanger, hvis det skal gøres effektivt. Det forekommer mig at være en ganske alvorlig Anke mod den nuværende Tilstand, og det undrer mig noget, at den højtærede Forsvarsminister tager det saa let. Jeg skulde næsten tro, at de militære Autoriteter ikke vilde tage det saa let, at man i Øjeblikket slet ikke kan se, hvorledes der skal gøres Udvej til at faa dette Forsvar brugeligt under en Krigstilstand, som jo forudsættes af de militære Autoriteter, som have forlangt det, og paa hvis Forlangende man altsaa her i Rigsdagen er gaaet ind. Jeg tror, at jeg har Ret i dette, at i en overskuelig Aarrække kan ingen se nogen Udvej til at skaffe de Midler til Veje, som en Forsvarstilstand for os og en Krigstilstand i Europa, og hvad dermed følger, kan kræve af en saa lille og fattig Stat, som Danmark i Virkeligheden er, og hvis Forarmelse yderligere vil brede sig, naar den højtærede Regering har gennemført alle de Indtægtslove, som den højtærede Regering endnu maatte komme med. Da vil Landet være spændt finansielt saa